

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Ex. vojarna Sv. Križ, Dračevac
21000 Split

Pr-470/2020-26

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sutkinji tog suda Katici Bojčić Vidović, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Mladena Bratoševića iz Splita, Hrvatskih iseljenika 4, OIB: 04344323766, kojeg zastupaju punomoćnice Ecija Kuljiš-Bajić i Meri Blaslov Pavasović, odvjetnice u Splitu, Ćiril-Methodova 38, protiv tuženika Brodograđevne industrije Split d.d., Put Supavla 21, Split, OIB: 18556905592, kojeg zastupa punomoćnik Milan Veić, odvjetnik u Splitu, Bihaćka 2a, radi isplate, nakon održane usmene i javne glavne rasprave, zaključene dana 17. ožujka 2022., u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 11. svibnja 2022.

p r e s u d i o j e

I Dužan je tuženik, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužitelju na ime razlike plaće i naknade plaće, ukupan iznos od 350.197,90 kuna, sve za period i u iznosima kako slijedi:

- za travanj 2015. iznos od 4.000,86 kn, -
- za svibanj 2015. iznos od 5.460,13 kn, -
- za lipanj 2015. iznos od 5.358,59 kn, -
- za srpanj 2015. iznos od 5.227,74 kn, -
- za kolovoz 2015. iznos od 5.688,55 kn, -
- za rujan 2015. iznos od 5.750,80 kn, -
- za listopad 2015. iznos od 5.678,29 kn, -
- za studeni 2015. iznos od 5.825,36 kn, -
- za prosinac 2015. iznos od 5.409,83 kn, -

- za siječanj 2016. iznos od 5.978,94 kn, -
- za veljaču 2016. iznos od 5.987,75 kn, -
- za ožujak 2016. iznos od 6.013,94 kn, -
- za travanj 2016. iznos od 7.750,79 kn, -
- za svibanj 2016. iznos od 6.432,90 kn, -
- za lipanj 2016. iznos od 5.238,21 kn, -
- za srpanj 2016. iznos od 2.648,01 kn, -

- za kolovoz 2016. iznos od 2.775,73 kn,
- za rujan 2016. iznos od 4.264,23 kn,
- za listopad 2016. iznos od 5.041,27 kn,
- za studeni 2016. iznos od 3.563,93 kn,
- za prosinac 2016. iznos od 3.486,10 kn,

- za siječanj 2017. iznos od 3.808,43 kn,
- za veljaču 2017. iznos od 5.620,81 kn,
- za ožujak 2017., iznos od 31.74 kn,
- za travanj 2017. iznos od 2.353,05 kn,
- za lipanj 2017. iznos od 886,36 kn,
- za srpanj 2017. iznos od 2.668,77 kn,
- za kolovoz 2017., iznos od 2.867,71 kn,
- za rujan 2017. iznos od 4.695,39 kn,
- za listopad 2017. iznos od 3.124,24 kn,
- za studeni 2017. iznos od 4.416,37 kn,
- za prosinac 2017. iznos od 4.991,00 kn,

- za siječanj 2018. iznos od 5.401,47 kn,
- za veljaču 2018. iznos od 5.550,53 kn,
- za ožujak 2018. iznos od 4.374,63 kn,
- za travanj 2018. iznos od 4.043,45 kn,
- za svibanj 2018. iznos od 3.118,56 kn,
- za lipanj 2018. iznos od 2.483,56 kn,
- za srpanj 2018. iznos od 2.692,61 kn,
- za kolovoz 2018. iznos od 2.648,96 kn,
- za rujan 2018. iznos od 4.697,30 kn,
- za listopad 2018. iznos od 3.743,76 kn,
- za studeni 2018. iznos od 7.108,30 kn,
- za prosinac 2018. iznos od 5.894,06 kn,

- za siječanj 2019. iznos od 2.703,24 kn,
- za veljaču 2019. iznos od 5.042,61 kn,
- za ožujak 2019. iznos od 5.527,88 kn,
- za travanj 2019. iznos od 3.607,12 kn,
- za svibanj 2019. iznos od 2.722,63 kn,
- za lipanj 2019. iznos od 5.066,91 kn,
- za srpanj 2019. iznos od 3.905,12 kn,
- za kolovoz 2019. iznos od 6.555,57 kn,
- za rujan 2019. iznos od 7.873,39 kn,
- za listopad 2019. iznos od 5.903,63 kn,
- za studeni 2019. iznos od 6.124,31 kn,
- za prosinac 2019. iznos od 4.203,54 kn,

- za siječanj 2020. iznos od 4.062,12 kn,
- za veljaču 2020. iznos od 6.207,78 kn,
- za ožujak 2020. iznos od 10.216,63 kn,
- za travanj 2020. iznos od 12.244,79 kn,
- za svibanj 2020. iznos od 4.247,74 kn,
- za lipanj 2020. iznos od 16.538,50 kn,

- za srpanj 2020. iznos od 16.538,35 kn,
- za kolovoz 2020. iznos od 12.728,05 kn,
- za rujan 2020. iznos od 4.166,91 kn,
- za listopad 2020. iznos od 9.208,07 kn,

sve s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od dana dospijeca svakog mjesečnog potraživanja petnaesti dan mjeseca za protekli mjesec, po kamatnoj stopi prema odredbi čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima koja se određivala za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena do 31. srpnja 2015., a od 1. kolovoza 2015. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena, izuzev zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak.

II Dužan je tuženik, u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe, naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 46.375,00 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od dana 11. svibnja 2022. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena.

Obrazloženje

1. Tužitelj je dana 24. travnja 2020. podnio pred ovim sudom tužbu protiv tuženika radi isplate razlike bruto plaće. U tužbi navodi kako je tužitelj dugogodišnji radnik tuženika temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 1. srpnja 2014. (dalje: Ugovor o radu) te Dodatka tom Ugovoru od 1. kolovoza 2014. i to na radnom mjestu Projektni menadžer (ugovor o radu menadžera 2). Člankom 9. Ugovora o radu određena je plaća tužitelju u fiksnom iznosu od 24.000,00 kuna („bruto 2“, s doprinosima za obvezna osiguranja na plaću), dok se Dodatkom ugovora izmijenio naziv radnog mjesta (ranije: Projekt menadžer, sada: Projektni menadžer) i šifra radnog mjesta, dok su poslovi u svom opisu sadržajno ostali potpuno isti jednako kao i sve ostale odredbe Ugovora o radu. Ističe kako tuženik nije isplaćivao tuženiku ugovorenu plaću, već je bez pravnog temelja isplaćivao tužitelju umanjenu plaću u nejednakim iznosima iz mjeseca u mjesec. Nadalje navodi kako je u više navrata s tuženikom pokušavao mirnim putem riješiti nastali spor i dobiti informacije o razlozima smanjivanja plaće, ali da nije dobio ni pravni temelj ni valjan razlog smanjivanja. Temeljem prednjeg, tužitelj potražuje razliku bruto plaće u ukupnom iznosu od 265.929,16 kuna zajedno sa zateznim kamatama, kao i naknadu parničnog troška od tuženika.

1.1. Podneskom od dana 17. svibnja 2021. tužitelj je obavijestio sud kako je u međuvremenu odlukom uprave Brodograđevne industrije Split d.d. kao poslodavca, od 11. kolovoza 2020. otkazan ugovor o radu tužitelja sklopljen na neodređeno vrijeme dana 1. srpnja 2014. za obavljanje poslova radnog mjesta projektni menadžer – poslovno uvjetovani otkaz. Istom odlukom utvrđeno je pravo radnika na otkazni rok, otpremninu i razmjerni dio godišnjeg odmora. Navodi kako je protiv

navedene odluke pokrenuo sudski postupak, a dana 14. svibnja 2021. Općinski sud u Splitu donio je presudu kojom utvrđuje nedopuštenost ranije spomenutog otkaza ugovora o radu te je naloženo tužitelja vratiti na rad. Istim podneskom proširuje tužbeni zahtjev i za period od veljače 2020. do listopada 2021. Nadalje, navodi kako je tuženik tužitelju za mjesec listopad 2020. na ime neiskorištenog godišnjeg odmora isplatio naknadu u iznosu od 5.890,56 kn, međutim, budući da je tužitelju pogrešno isplaćivao plaće kroz utuženi period posljedično tome pogrešno je isplatio i naknadu za neiskorišteni godišnji odmor, stoga potražuje s tog osnova razliku naknade u iznosu od 5.346,27 kn. Temeljem prednjeg, tužitelj traži donošenje presude kojom će se obvezati tuženika na isplatu razlike bruto plaće za razdoblje od travnja 2015. do listopada 2020. u iznosu od 346.752,71 kn s pripadajućim zateznim kamatama od dospijeća svakog pojedinog mjesečnog iznosa do isplate, te isplatu razlike naknade za neiskorišteni godišnji odmor u iznosu od 5.346,27 kn s pripadajućom zateznom kamatom od 15. studenoga 2020. do isplate, sve uz potraživanje troškova postupka s pripadajućom kamatom od presuđenja do isplate.

2. U odgovoru na tužbu od 1. lipnja 2021. tuženik ističe kako su tužbeni zahtjev kao i visina istoga u cijelosti neosnovani. Ističe prigovor zastare naplate predmetne tražbine, kao i prigovor promašene pasivne legitimacije na strane tuženika. Navodi kako su menadžerskim ugovorom uređena međusobna prava i obveze gospodarskih subjekata i menadžera pa kako se samim time ne radi o ugovoru radnog prava već ugovoru obveznog prava. U prilog tome navodi kako se menadžerski ugovor zbog svoje pravne prirode sklapa samo na određeno vrijeme i prestaje istekom vremena na koji je sklopljen, pa tvrdi kako je vidljivo da predmetni ugovor o radu menadžera na koji se tužitelj poziva nije mogao biti sklopljen na neodređeno vrijeme jer se taj ugovor ne temelji na odredbama Zakona o radu („Narodne novine“ broj: 93/14 dalje: ZR), već na odredbama Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, dalje: ZOO) s određenim značajkama ugovora o djelu. Tuženik ističe kako je iz članka 9. ugovora o radu menadžera 1. srpnja 2014. vidljivo kako je upravo doprinose iz bruto plaće tužitelja tuženik i uplaćivao sukladno pozitivnim pravnim propisima, te je vidljivo kako je ostatak plaće tužitelja uredno isplaćen na račun tužitelja. Tuženik se poziva i na članak 247. stavak 2. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 111/12, 68/13, 110/15, 40/19, dalje: ZTD), a u kojem, kako tuženik navodi, piše da ako se nakon što se članovima uprave ili menadžerima odrede primanja, tako bitno pogoršaju prilike društva da bi dalje isplaćivanje primanja za društvo značilo tešku nepravdu, nadzorni odbor ili uprava je ovlašten da ih primjereno smanji, pri čemu takvo smanjenje nema utjecaja na ostale dijelove ugovora. Ističe kako je zbog restrukturiranja brodogradilišta Split i krize brodogradilišta, isto bilo primorano zbog opstojnosti brodogradnje isplaćivati umanjenu naknadu za rad, a na što je i sam tužitelj pristao kako bi sačuvao svoje radno mjesto. Zaključno predlaže tužbeni zahtjev u cijelosti odbiti uz naknadu parničnog troška tuženiku.

3. Podneskom od dana 5. studenog 2021. tužitelj je uredio tužbeni zahtjev sukladno vještačenju Forum revizije d.o.o., a po stalnom sudskom vještaku za računovodstvo i financije Darki Ceciće od 21. listopada 2021., i to na način da na ime razlike plaće i razlike naknade plaće potražuje iznos od 350.197,90 kuna, a sve s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od dospijeća svakog pojedinog mjesečnog iznosa do

isplate, uz potraživanje troškova postupka s pripadajućom zateznom kamatom od presuđenja do isplate.

4. U odnosu na uređeni tužbeni zahtjev, tuženik ističe kako isti u cijelosti osporava u osnovu i visini, a razloge iz kojih je eventualno dolazilo do umanjenja plaća ukoliko je do toga i došlo objasnio je u odgovoru na tužbu.

5. Tijekom postupka sud je proveo dokaze pregledom ugovora o radu menadžera 2 od dana 1. srpnja 2014. , dodatka ugovora o radu menadžera od dana 1. kolovoza 2014., isplatnih lista za razdoblje od travnja 2015. do siječnja 2020., isplatnih lista za razdoblje od ožujka 2020. do listopada 2020., izračuna razlike plaće za period travanj 2015. do veljače 2020. i od travnja 2015. do listopada 2020. sve dostavljeno po tužitelju, e mail korespondencije između tužitelja i tuženika, preslika presude Općinskog suda u Splitu pod br. Pr-1211/2020 od 14. svibnja 2021., financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem Forum revizije d.o.o. po stalnoj sudskoj vještakinji za računovodstvo i financije Darki CeciĆ, dipl.oec. od dana 21. listopada 2021. pa je na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka donio odluku kao u izreci iz sljedećih razloga.

6. Neprijeporno je između parbenih stranaka:

- da su tužitelj i tuženik dana 1. srpnja 2014. sklopili ugovor o radu menadžera 2, kao i pripadajući dodatak ugovora o radu menadžera od dana 1. kolovoza 2014.,
- da je tužitelj obavljao poslove projekt menadžera (šifra radnog mjesta A610000), odnosno projektnog menadžera (šifra radnog mjesta A620320),
- da je tim ugovorom, odnosno čl. 9. ugovora, ugovorena plaća u fiksnom iznosu od 24.000,00 kn (bruto 2, s doprinosima za obvezna osiguranja na plaću) mjesečno,
- da je tuženik obračunavao i isplaćivao tužitelju za utuženo razdoblje umanjenu plaću, odnosno da je obračunavana umanjena plaća različito za svaki mjesec,
- da je tuženik dana 11. kolovoza 2020. otkazao ugovor o radu menadžera 2 tužitelju sklopljen na neodređeno vrijeme dana 1. srpnja 2014. za obavljanje poslova radnog mjesta projektni menadžer – poslovno uvjetovani otkaz,
- da je dana 14. svibnja 2021. Općinski sud u Splitu donio presudu kojom utvrđuje nedopuštenost otkaza ugovora o radu menadžera 2 te je naloženo tužitelja vratiti na rad, na radno mjesto projektni menadžer.

7. Prijeporno je između parbenih stranaka je li tuženik neosnovano smanjivao plaću tužitelju određenoj ugovorom o radu menadžera 2, odnosno prijeporna je osnovanost i visina tužbenog zahtjeva.

8. Tužbeni zahtjev je u cijelosti osnovan.

9. Predmet spora je potraživanje tužitelja s osnova razlike plaće za razdoblje od travnja 2015. do listopada 2020., a u kojem je tuženik isplaćivao tužitelju manju plaću od one ugovorene ugovorom o radu.

10. Tuženik je istakao prigovor promašene pasivne legitimacije, a koji prigovor nije osnovan, jer je ugovor o radu sklopljen između tužitelja, kao radnika i tuženika, kao

poslodavca pa kako je tuženik poslodavac tužitelja to je isti pasivno legitimiran u ovoj pravnoj stvari.

11. U odnosu na prigovor zastare važno je istaknuti kako se u konkretnom slučaju radi o ugovoru o radu. Iako u svom nazivu ugovor ima naziv „menadžera“, to ga ne čini automatski menadžerskim ugovorom na kojega bi se u konkretnom slučaju onda primjenjivala pravila obveznog prava. Bitan je sadržaj ugovora koji u potpunosti odgovara bitnim sastojcima ugovora o radu propisanih u članku 10. stavku 4. ZR-a. Štoviše, u prilog tome da se radi o ugovoru radnog prava govori i to da je tuženik otkazao tužitelju predmetni ugovor o radu, a protiv čije nedopuštenosti je tužitelj podnio tužbu, te je presudom pod poslovnim brojem Pr-1211/2020 od dana 14. svibnja 2021. utvrđeno da nije dopušten otkaz tužiteljevog ugovora o radu te je naloženo tuženiku vratiti na rad tužitelja. Na predmetni ugovor ima se primjenjivati ZR, pa tako i rok zastare propisan istim.

11.1. Članak 139. Zakona o radu (Narodne novine broj 13/14; dalje: ZR) uređuje pitanje zastare potraživanja iz radnog odnosa, pa je istim određeno da ako ovim ili drugim zakonom nije drukčije određeno, potraživanja iz radnog odnosa zastarijevaju za pet godina.

11.2. U konkretnom slučaju, tužitelj je podnio tužbu dana 24. travnja 2020., a tužbenim zahtjevom je obuhvaćeno razdoblje od travnja 2015. do listopada 2020., s time da najstarije potraživanje, plaća za travanj 2015., dospijeva na naplatu 15. svibnja 2015. pa je očito kako nije protekao zastarni rok od 5 godina, radi čega se prigovor zastare potraživanja ukazuje neosnovanim.

12. Odredbom članka 90. stavak 1. ZR određeno je da je poslodavac dužan radniku obračunati i isplatiti plaću u iznosu utvrđenom propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu, odnosno ugovorom o radu. Nadalje, člankom 92. stavak 4. ZR propisano je da su plaća i naknada plaće, u smislu ovoga Zakona, plaća i naknada plaće u bruto iznosu.

13. Ugovorom o radu na neodređeno vrijeme od 1. srpnja 2014., u članku 9. st. 1. ugovoreno je da menadžer ima pravo na plaću (naknadu za rad) u iznosu od 24.000,00 kuna (bruto 2, s doprinosima za obvezna osiguranja na plaću) mjesečno, a st. 3. istog članka ugovoreno je da će doprinose iz plaće menadžera, poslodavac izravno odbijati od menadžerove mjesečne bruto plaće u skladu s važećim hrvatskim propisima. Poslodavac plaća i obvezne doprinose na plaću koje je poslodavac dužan plaćati u skladu s važećim hrvatskim propisima.

13.1. Dakle, potpisom ugovora o radu obje stranke su preuzele ugovorom predviđena prava i obveze. Obveza tužitelja kao radnika iz ugovora o radu je izvršavati ugovoreni rad, a obveza je tuženika kao poslodavca isplatiti mu za taj rad ugovorenu plaću, a ugovorena je točno određena visina plaće tužitelja i to u bruto iznosu od 24.000,00 kn. Tužitelj je ispunjavao svoje obveze, dok tuženik to nije učinio već je samovoljno od travnja 2015. do listopada 2020. tužitelju mjesečno isplaćivao plaću manju od ugovorene (različito za svaki mjesec), a što je razvidno i iz isplatnih lista za utuženo razdoblje.

13.2. Kako ugovor obvezuje stranke to niti jedna strana nije ovlaštena bez suglasnosti druge strane jednostrano mijenjati odredbe ugovora pa prema tome ni tuženik nije mogao jednostrano promijeniti odredbu ugovora o plaći, te isplaćivati tužitelju plaću manju od ugovorene. Naime, radnik, ovdje tužitelj za svoj rad ima pravo na ugovorenu plaću koju mu je poslodavac dužan isplatiti. S obzirom na to da je tuženik svoju obvezu koja se odnosi na isplatu plaće ispunjavao samo djelomično (jer je tužitelju isplaćivao umanjenju plaću), to je onda osnovan zahtjev tužitelja za obvezivanje tuženika da svoju obvezu prema tužitelju ispuni u cijelosti i isplati za utuženo razdoblje razliku plaće koja mu pripada temeljem ugovora o radu od 1.srpnja 2014., a koju mu je neopravdano umanjivao.

16. Tuženik osnovu za smanjivanje plaće pronalazi u članku 247. stavak 2. ZTD-a, a kojim je određeno ako se, nakon što se članovima uprave ili menadžerima odrede primanja, tako znatno pogoršaju prilike društva da bi dalje isplaćivanje primanja za društvo značilo tešku nepravdu, nadzorni odbor ili uprava, a u slučaju iz članka 245. stavka 3. ovoga Zakona na zahtjev toga odbora sud je ovlašten da ih primjereno smanji, pri čemu takvo smanjenje nema utjecaja na ostale dijelove ugovora člana uprave s društvom. Ističe, ukoliko je tužitelju isplaćivana naknada za rad u umanjenom iznosu, to je učinjeno radi teške poslovne situacije, a na što je tužitelj pristao da bi sačuvao svoje radno mjesto što je očito jer nije poduzimao nikakve pravne radnje za isplatom ostatka naknade za rad.

16.1. Međutim, a kako je već naprijed elaborirano, ovdje se radi o ugovoru o radu na neodređeno vrijeme, a ne menadžerskom ugovoru kako tvrdi tuženik (tužitelj nije bio član uprave ni izvršni direktor tuženika, niti je imao ovlasti pojedinačno ili skupno voditi poslove tuženika) pa se u ovom slučaju primjenjuju odredbe Zakona o radu, a ne Zakona o trgovačkim društvima pa tako ni odredba čl. 247. st.2. ZTD-a na koju se poziva tuženik. Za umanjenje ugovorene plaće tuženik nije dokazao da je imao suglasnost tužitelja, a što dokazuje i činjenica da je tuženik nudio tužitelju dodatak ugovora o radu menadžera dana 6. travnja 2020., kojim bi se promijenio način izračuna visine plaće koja više ne bi bila u fiksnom iznosu već bi se pitanje plaće uređivalo izmjenom koeficijenta, a koji dodatak ugovora tužitelj nikada nije potpisao pa samim time nije ni pristao na novi iznos plaće.

16.2. Slijedom prednjeg, ovaj sud smatra osnovanim potraživanje tužitelja za isplatom razlike plaće i razlike naknade plaće za utuženo razdoblje.

17. U odnosu na utvrđivanje visine potraživanja sud je proveo financijsko vještačenje po Forum reviziji d.o.o., a po stalnoj sudskoj vještakinji za računovodstvo i financije Darke Ceciće, dipl.oec. koja u vještačenju od dana 21. listopada 2021. navodi da je uvidom u platne podatke koji se nalaze u spisu za utuženo razdoblje (od 1.travnja 2015. do 22.listopada 2020.) prikazala obračun plaće tužitelja u ukupnom iznosu sukladno ugovoru o radu, razliku između isplaćene plaće, razliku doprinosa na plaću koja tereti poslodavca te u konačnici razliku bruto plaće kao osnovice za daljnji obračun doprinosa te poreza i prireza na teret zaposlenika. Zaključno navodi da na osnovu analize podataka i izračuna prikazanih u samom nalazu proizlazi kako između obračuna plaće po ugovoru o radu i obračuna plaće koju je tuženik obračunao i isplatio u utuženom razdoblju od 1. travnja 2015. do 22. listopada 2020. tužitelju pripada razlika bruto plaće u ukupnom iznosu od 350.197,90 kuna, a pojedinačno po mjesecima kako je to prikazano u stupcu 8 Tablice br. 2.

17.1. Na provedeno vještačenje stranke nisu imale prigovora pa sud isto smatra stručnim, objektivnim i danim sukladno pravilima struke i znanosti te ga u cijelosti prihvaća.

18. Imajući u vidu vještačenje Forum revizije d.o.o., a prema kojemu je tužitelj i uredio tužbeni zahtjev, to je valjalo tužitelju dosuditi zatraženi iznos od 350.197,90 kuna. Na dosuđeni iznos tužitelju su dosuđene i zatezne kamate počevši od dospijea svakog pojedinog mjesečnog iznosa do isplate, izuzev kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanim u bruto plaći. To zato jer se bruto plaća sastoji od neto plaće te doprinosa, poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a sukladno odredbi članka 15. st. 3. Zakona o porezu na dohodak ("Narodne novine" broj 177/04., 73/08., 80/10., 114/11., 22/12., 144/12., 43/13., 120/13., 125/13., 148/13., 83/14. i 143/14.) i članka 17. st. 3. Pravilnika o porezu na dohodak ("Narodne novine" broj 95/05., 96/06., 68/07., 146/08., 2/09., 146/09., 123/10., 137/11., 61/12., 70/13., 160/1. i 157/14), zatezne kamate koje se na zakašnjele isplate plaće isplaćuju po sudskoj presudi ne smatraju se dohotkom i ne podliježu oporezivanju, slijedom čega proizlazi da bruto plaća koja se isplaćuje po sudskoj presudi do trenutka isplate u odnosu na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak nije u potpunosti dospjela pa porez na dohodak i prirez poreza na dohodak dospijevaju na naplatu isplatom plaće. Dakle, porez na dohodak i prirez poreza na dohodak koji čine sastavne dijelove bruto plaće dospijevaju tek s isplatom, što znači da do trenutka isplate nisu dospjeli na naplatu iznosi poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, pa se na te iznose zatezne kamate ne obračunavaju, kako je to tužitelj pravilno i zatražio tužbenim zahtjevom, a kao u točki I izreke presude.

19. Odluka o parbenom trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. i članka 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19) pa je tužitelju, a u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, priznat trošak zastupanja po punomoćniku, a isti se odnosi na: sastav tužbe, sastav podneska od 17. svibnja 2021., 28. srpnja 2021. i 8. studenog 2021., zastupanje na ročištima od dana 26. svibnja 2021., 22. rujna 2021. i 17. ožujka 2022., ukupno 7 radnji, po 500 bodova, te za pristup ročištu za objavu presude od 11. svibnja 2022. 50 bodova, odnosno ukupno 3550 bodova, što pomnoženo s vrijednošću boda od 10,00 kn daje iznos od 35.500,00 kn uvećano za 25% PDV-a (iznos od 8.875,00 kn), te za trošak vještačenja u iznosu od 2.000,00 kuna, odnosno sveukupno iznos od 46.375,00 kuna, a kao u točki II izreke presude. Na dosuđeni iznos tužitelju su dosuđene i zakonske zatezne kamate počevši od dana 11. svibnja 2022., kao dana presuđenja, do isplate.

U Splitu, 11. svibnja 2022.

S U T K I N J A

KATICA BOJČIĆ VIDOVIĆ

Dokument je elektronički potpisan:

KATICA BOJČIĆ
VIDOVIĆ

Vrijeme potpisivanja:
11-05-2022
08:32:30

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#130D48523631393630363038393334
L=SPLIT
S=BOJČIĆ VIDOVIĆ
G=KATICA
CN=KATICA BOJČIĆ VIDOVIĆ
SN=HR20151475203.1.34

NAPUTAK O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu u roku od 15 dana od primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, u 3 (tri) primjerka.

DNA:

- punomoćnik tužitelja
- pun. tuženika

Broj zapisa: **eb30b-b6fa2**

Kontrolni broj: **09d89-c35eb-d0c8d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=KATICA BOJČIĆ VIDOVIĆ, L=SPLIT, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.